

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА**

01 Број: 070-403-888/08-2

03. децембар 2008. год.

Београд

НМД

Заштитник грађана
Zaštitnik građana

На основу члана 138. став 1. Устава Републике Србије („Сл. гласник РС“ бр. 98/06) и члана 31. став 2. Закона о Заштитнику грађана („Сл. гласник РС“ бр. 79/05 и 54/07) у поступку контроле законитости и правилности рада Општинског већа (Извршног одбора) Градске општине С.... у поступку по притужби Н.Н. поднетој преко пуномоћника адвоката М.М., из Б....., Заштитник грађана

УТВРЂУЈЕ

Општинско веће Градске општине С.... у Б..... начинило је пропуст који проузрокује повреду права Н.Н. из Б....., а који се огледа у непоступању по правоснажној одлуци Врховног суда Србије упркос обавезности судских одлука која је превиђена Уставом и законима, чиме су прекршени принципи добре управе.

На основу утврђених недостатака у раду, Заштитник грађана упућује Општинском већу Градске општине С... следећу

ПРЕПОРУКУ

Потребно је да Општинско веће Градске општине С..... у Б....., у складу са својим управноправним овлашћењима, сагласно одредбама чл. 38. ст. 2. и 61. Закона о управним споровима, без одлагања поступи по пресуди Врховног суда Србије Увп. I 349/05 од 22. 3. 2007.год. и донесе нову, на закону засновану одлуку у складу са обавезујућим правним схватањем и примедбама суда.

Општинско веће Градске Општине С..... обавестиће Заштитника грађана, у року од 60 дана од дана пријема ове препоруке, о поступању по њој и доставити копију донетог акта.

Утврђене чињенице и околности

Заштитник грађана примио је 29. 4. 2008. год. притужбу Н.Н., из Б..... Н.Н. се притужује на посебно некоректно поступање и неблаговремен рад Општинског већа Градске општине С.... у којој се наводи да тај орган дуже од годину дана није извршио пресуду Врховног суда Србије. Врховни суд Србије је пресудом Увп I 349/05 од 22.3.2007. год. поништио закључак Извршног одбора СО С..... и обавезао Извршни одбор да у новом поступку одлучивања поступи по примедбама изнетим у пресуди и донесе другу на закону засновану одлуку.

На основу притужбе Заштитник грађана је покренуо поступак контроле законитости и правилности рада Општинског већа Градске општине С....., као органа који је у конкретном предмету поступао као другостепени орган у управној ствари Н.Н., односно који је преузео послове који су по ранијим прописима били у надлежности Извршног одбора СО С..... О покретању поступка обавештени су Општинско веће и

председник ГО С..... актом Заштитника грађана од 09.6.2008. год., а у складу са чланом 29. Закона. Истим актом затражено је изјашњење о свим чињеницама и околностима значајним за доношење оцене Заштитника грађана о оправданости притужбе, а посебно да ли је надлежни орган поступио по обавезујућој пресуди Врховног суда Србије Увп. I 349/05 од 22.3.2007.год. и правним схватањем и примедбама који су у њој изнети.

Упркос законској обавези органа који врше јавна овлашћења да Заштитнику грађана у остављеном року ставе на располагање све податке којима располажу, а који су од значаја за поступак који омбудсман води (чл. 21. Закона), Општинско веће Градске општине С..... је по истеку остављеног рока, а тек након ургенције Заштитника грађана председнику општине, 18. 11. 2008. год доставило одговор актом бр. 06-4/2008-I-6-10.

Општинско веће је у одговору, поред хронолошког описа поступања надлежних органа управе и судских органа у предметној управној ствари, навело да је Врховни суд пресудом Увп. 349/05 од 22.3.2007. год. преиначио пресуду Окружног суда у Б..... У.бр.627/04 од 30.11.2004. год. тако што је уважена тужба и поништен закључак Извршног одбора СО С..... 06-41/2001-VII-18 од 10.9.2001. год. У одговору се даље наводи да је укидањем наведеног закључка укинута одлука о жалби, те је остала „неразмтрена жалба Н.Н., коју по природи ствари треба третирати као тужбу“. По схватању израженом у достављеном одговору, за одлучивање по жалби надлежан је Окружни суд у Б..... те Општинско веће Заштитника грађана „обавештава да ће списи предмета бити уступљени на одлучивање Окружном суду у Б..... као стварно и месно надлежном суду“.

Заштитник грађана је, међутим, утврдио да је Врховни суд Србије пресудом наложио **туженом органу да у новом поступку одлучивања поступи по примедбама изнетим у пресуди и донесе другу, на закону засновану одлуку.** Како је тужени орган било Извршно, односно Општинско веће, јасно је да је одлуком суда **тај орган** обавезан да **донесе одлуку.**

Сви су дужни да примљену судску одлуку изврше, и формално и суштински. Чак и да је схватање Извршног већа о начину извршавања одлуке суда било правилно, остаје чињеница да Општинско веће више од годину и по дана од доношења пресуде није учинило ништа у предмету Н.Н.

Грађанин је таквим понашањем органа, који би се по својој природи и Закону о локалној самоуправи морао старати о остваривању права и интереса грађана, доведен у неизгледну ситуацију у којој никако не може видети јасан правни пут ка утврђивању основаности свог захтева, односно остваривању евентуалног права.

Заштитник грађана је неспорно утврдио да Општинско веће Градске општина С..... није поступио по пресуди Врховног суда Србије Увп. I 349/05 од 22.3.2007.год., већ се годину и по дана уздржавало од сваке радње у поступку која би представљала остварење захтева грађанина или његово одбијање. Све то упркос чињеници да Устав у чл. 145. ст. 3. прописује да су судске одлуке обавезујуће за све; да Закон о управним споровима утврђује обавезу органа у управном поступку да уместо поништеног управног акта донесе други, у одређеном року у складу са правним схватањем суда, те да Закон о општем управном поступку у чл. 6. ст. 1. прописује да су при вођењу поступка и решавању у управним стварима органи дужни да странкама омогуће да што лакше заштите и остваре своја права и правне интересе, наравно водећи рачуна да

остваривање њихових права и правних интереса не буде на штету права и правних интереса других лица, нити у супротности са законом утврђеним јавним интересима.

Органи који врше јавна овлашћења дужни су, у складу са међународно прихваћеним начелима добре управе, поступати ажурно и у доброј вери, предвидиво, транспарентно и непристрасно, третирајући подједнако све грађане. Одсуство одлуке или друге процесне радње у поступку по захтеву грађанина у периоду од 18 месеци никако се не може сматрати добром управом.

Након утврђивања свих релевантних чињеница Заштитник грађана, применом чл. 31. ст. 2. Закона, утврдио је кршење права грађана и дао препоруку о отклањању уочених недостатака.

ЗАШТИТНИК ГРАЂАНА

Саша Јанковић

Доставити копију:

- подносиоцу притужбе